

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

20. De confessione Petri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

MEDITATIO XX.

Petrus Divinitatem Christi confitetur. Matt. 16. Marci 8.

PUNCTUM PRIMUM.

Interrogatio Christi? *Quem dicunt homines esse Filium hominis?* Lucas ait, quod, cum solus esset orans, interrogavit illos: ut intelligatur, Christi oratione impetratum esse lumen Petro, & similiter nobis obtinendum esse per orationem: *Si quis indiget sapientia, postulet à Deo.* Intelligitur etiam interrogatione factam à divino Spiritu, ob utilitatem nostram. 2. Interrogando captavit Christus occasionem manifestandi seipsum magis discipulis; quippe quod fundamentum esset salutis: & ipse dixit: *Hæc est vita æterna, ut cognoscant te verum Deum, & quem misisti Iesum Christum.* Deinde discatur non esse abs re, opiniones hominum de nobis aliquando cognoscere, ut defectus corrigamus, bona autem existimata acquirere, aut acquisita perficere studeamus, non ad vanitatem. 3. Christus *Filium hominis* se nominat vulgari & vili appellatione, ne affectem à dignioribus titulis appellari. Unde mox exaltatur, dum *Filius Dei* pronuntiatur à Spiritu Sancto.

PUNCTUM II.

Opiniones de Christo. 1. Apostoli non referunt quod Samaritanus, vorax, & potator, & peccator. Tacent calumnias.

- & peccatorum amicus diceretur, quia invidiosa sunt tacenda, ne exasperentur animi, & Christus, quid turbæ dicerent, requirebat, ut Lucas habet, non quid Scribæ, & Pharifæi. 2. quod homines circa Dei notitiam facilè errent, quod Diabolus procurat, ut captivos teneat in peccatis. Propterea *Captivus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam. Et, qui ignorat, ignorabitur. O, repleatur scientia Dei terra!* 3. Qui errant, ferè detrahunt Deo aliquid, dum suo judicio metiuntur infinitum, ut cum *Ioannem*, aut *Eliam* eum dicunt, qui erat Deus: pejus, qui Samaritanum, aut Dæmonium habentem; isti sanctitatem, illi potestatem Christo adimentes.
4. Mali etiam Christiani practicè ostendunt, se malè de Deo sentire, ut cum ex præsumptione misericordiæ illius peccant, aut ex metu justitiæ animum despondent. 5. Simile quid etiam evenit spiritualibus hominibus, quando suum spiritum volunt esse omnium, quasi non essent varius spiritus, modique serviendi Deo ab ipso inspirari, cum scriptum sit: *Spiritus intelligentiæ sanctus, unicus, multiplex.* Et hi igitur quasi Deo aliquid subtrahunt, & limitant ejus sapientiam.

PUNCTUM III.

- I. Confessio Apostolorum. *Vos autem, quem me esse dicitis?* 1. Quærit, jam ex iis, tanquam melius institutis, & quærit, ut magis eos confirmet. Quæram ego ex anima mea, quid de Christo,

Christo, ejusque virtutibus, & quàm sublimiter sentiat. 2. Cùm omnes interrogarentur, prævenit Petrus respondere, tum ob fervorem & zelum, pro Magistri honore; tum quia Christus specialiter illum movit, dando extraordinarium lumen illius fervori. Tanti est cum fervore agere, sed humilitate servata, ne te præferas. 3.

2.
Petrus
primò
respon-
det.

3.

Confessio. Petri tu, qui ab aliis Elias, vel Baptista, vel Propheta haberi, es Christus, ille Messias, Iudæis promissus, ille desideratus gentibus, ille Sacerdos æternus secundum ordinem Melchisedech, ille Propheta, quem audire omnes debent, ille Sanctus Sanctorum, ille unctus oleo justitiæ præ participibus suis. Ad hæc: Tu es Filius Dei vivi. Non Christus, ut alii etiam vocârunt, sed Christus Filius Dei vivi, quippe vitalem habentis generandi virtutem, & generandi sibi consubstantialem Filium, & ideo es Filius non adoptivus, sed naturalis.

Tu es
Christus
Aggæ. 2.
8.
Ps. 109.
4.

Filius
Dei

PUNCTUM IV.

Comprobatio confessionis. 1. ait: Beatus es, nam fundamentum beatæ vitæ est, nôsse Christum. 2. Simon, quod significat obedientem, Barjona, quod est filius columbæ, seu filius Ioannis, quod est gratiæ, omnia quadrant in rem præsentem, in qua Petrus se talem exhibuit. 3. Quia caro & sanguis non revelavit tibi. Non est humani captus. 4. Sed Pater meus qui est in Cœlis, quo profitetur se verè talem esse

1.
Beatus.

2.
Simon.

3.
Non na-
turaliter

4.

esse

Sed à
Deo,

esse *Filium Dei vivi*; siquidem agnoscit à Patre
cœlesti venire hanc confessionem.

PUNCTUM V.

Merces
S. Petri,

1.
Petrus.
Ioan. 1.

2.
Caput
Ecclesiæ

3.
Perseve-
rantia
Ecclesiæ

4.
Potestas
& scien-
tia cla-
vium.

REmuneratio confessionis continet plures
prærogativas. 1. Impositio nominis *Pe-
trus* seu *Petra* quam significat *Cephas*, & præ-
dixerat Christus, ita aliquando vocandum.
Nec nomen inane tribuit sive absque soliditate
veræ petræ, qualis esse debet fundamentum.
2. *Et super hanc Petram ædificabo Ecclesiam
meam.* Procul dubio super hanc, quam nomina-
verat *Petram*; nominaverat autem seipsum *Si-
monem*. Constituit igitur illum Ecclesiæ mili-
tantis fundamentum & caput visibile, post ipsum
Christum. 3. *Et porta inferi non prævalebunt ad-
versus eam*; Quippe fundatam à sapiente archi-
tecto, non super arenam, sed super *Petram*. Cer-
ti reddimur de soliditate hujus petræ, ut nec flu-
mina, nec venti, nec imbres possint eam sub-
vertere, Christo ipso fortitudinem impertien-
te petræ fundamentali. 4. *Et tibi dabo cla-
ves regni cœlorum.* Clavem scientiæ, ad ve-
ritates fidei proponendas & declarandas sine
errore; & clavem potestatis, ad remittenda
peccata, & omne impedimentum auferendum,
quo arcemur à cœli ingressu. Atque hæc *Pe-
tro* data sunt propter Ecclesiam ipsam, & ita
propter me.

ME-